

“Gode Ruhu Sonsuza Dek Yaşamalı”

Gode Cengiz topluma gerçek Karşıyakalı'nın nasıl olacağını, fedakarlığı ve renk aşkıyla göstermiş unutulmaz bir Kaf Sin Kaf evladıdır. KSK'nin gelecek genç kuşakları, onun insanlığından, centilmenliğinden, arkadaş canlısı yapısından ve camiasına gösterdiği eşi bulunmaz tutkusunu örnek almalıdır.

Karşıyaka'nın sevgili evladı Cengiz Kocatoros, “Gode” lakabını nasıl kazandı acaba? Bunu bilen var mı?...

İsterseniz yıllar öncesine dönelim. 1960'lı yıllar. KSK'ye gönül vermiş bir grup insan, aralarında Arif Dökel, Arap Osman, Ogün Altuparmak ve Cengiz Kocatoros olduğu halde bir gün öğleden sonra sinemaya giderler. Atlas Sineması'na galiba... “Sefiller” isminde bir film oynamaktadır. Filmin kahramanı Mösyö Gode isminde fakir fakara babası bir asilzadedir. Möyö Gode, fırtınalarla dolu yaşamı boyunca çeşitli savaş ve ihtilaller yaşar ancak fakirlere yardım etmez, cebindeki tüm paraları garibanlarla bölüşmekten vazgeçmez.

İşte tam filmin en heyecanlı yerinde birden, Arap Osman bağırır:

“Yahu Mösyö Gode, tıpkı bizim Cengiz yahu!... Ulan Cengiz bu filmdeki adam sanki senin kopyan!...”

Bu isim hemen benimsenir. O günden itibaren Cengiz Kocatoros'un ismi “Gode” olur. Tıpkı babası Sabri Amca gibi fakir-fuka-

ra yanlısı, cebindekini garibanlarla bölüşen, renk aşkıyla camiasına herşeyini akıtan “Gode Cengiz” böyle üne kavuşur.

Onun hakkında söylenecek, anlatılacak o kadar şey var ki, kimi görerseniz, kime sorsanız, herkesin gözü biraz nemlenerek başlar “Gode” isimli bir dev yapılı ancak yumuşak yürekli adamın spor serüvenlerini anlatmaya...

Gode Cengiz, Karşıyaka doğumluydu. Karşıyaka'nın öz çocuğuydu. Babası Çarşı Caddesi'nin namı esnafından ve mertliği ile ünlü Sabri Kocatoros idi. Sabri Kocatoros'un Cengiz, Aytaç ve İsmet isimli erkek evlatları renk aşkıyla büyümüş, camiaya ölesiye bağlı üç gençtiler.

Gode Cengiz, çok genç yaşlarda Karşıyaka Lisesi'nde futbolla başladı. Lisenin camlarla süslü arka bahçesindeki futbol sahasında topa sert vuruşları, dayanıklı temposu ve akıllı kafa golleri ile hemen dikkat çekti. Okulun, Rahmi Karluk ve Abdurrahman Cankut isimli beden eğitimi öğretmenleri, bu yetenekli çocuğu lise takımına aldılar. Karşıyaka Lisesi'nde unutulmaz maçlar çıkaran Cengiz, daha sonraları Asım Ligleri'nde birden parladı. Karşıyaka Sahası'nın emektar futbolcu avcıları Narto Mustafa ve Baba Cevat, bu genç futbolcuyu hemen fark ettiler.

Yıl 1957... Cengiz, canından çok sevdiği KSK'nin genç takımında top koşturmaktadır artık. Bu çok sürmez. Az sonra A Takımı'nda yedektir ve çok geçmeden rüyalarını süsleyen onbirde oynacaktır.

Gode Cengiz, Ogün'lü, Arif'li, Argun'lu, Ahmet Tuna'lı, Vural'lı, Necati'li takımda gepegeç ve pırıl pırıl bir yetenek olarak git-tikçe göz dolduracaktır.

Gode dayanıklıdır... Gode tekniktir... Gode mücadelecidir... Gode müdafadır... Gode hucumdur... Gode gol kurtarıcıdır... Gode

golelidir... Gode bektir... Gode hafır... Gode forvetir... Hatta Gode kalecidir... Gode takım kaptanıdır... Gode antrenör yardımcısıdır... Gode menecerdir... Gode taktikçidir... Gode efendidir... Sahdırı olunca Gode kavgacıdır... Gode uysaldır... Ancak komplo olunca Gode hırçındır, ele avuca sığmaz... Gode sevilir... Gode sayılır... Gode'den korkular da... Çok genç yaşlarda Genç Milli Takım forması giyen, 1968-70 arası Altınordu'da oynayan 32 yaşına kadar KSK'de top koşturan Gode Cengiz budur işte...

Okan Yüksel

Gode Cengiz Anıları

Başkan Ali Ulvi Kiremitçiler'in anlattığıdır :

Birinci Lig'e çıkmak için çırpındığımız yılda hiç unutmaya-çağım bir olay meydana geldi. Gode, dizinden rahatsızlandı. Hem de ağır biçimde. İstanbul'a Doktor Yorgo'ya gönderdik. Bir otelde kalıyor ve hergün aksatmaksızın Yorgo'ya tedaviye gidiyordu. Ben de hergün Yorgo'ya telefon ediyordum durumu hakkında bilgi alıyordum. Gode'nin dizinin iyileşeceği yoktu.

En son perşembe günü Yorgo'yu aradım. Çünkü pazar günü İzmir'de çok önemli bir Düzcespor maçımız vardı. Yorgo, üzülerek Cengiz'in ayağının berbat olduğunu ve sporcumuzun bu ayakla sahaya çıkmasının intihar olacağını belirtti. Akşamı bekledim. Üzülerek otele Cengiz'i Aradım. Aramızda şöyle bir konuşma geçti:

- Cengiz evladım, nasılsın?
- Abi bomba gibiyim. Hemen gelip pazar günü oynayacağım.
- Aman Cengiz, ben Yorgo'dan durumu öğrendim. Bir hafta daha tedavi göreceksin.
- Ali Abi, sen beni burada zincire bağlasan, ben zinciri kırıp gelirim. Mutlaka sahaya çıkacağım.
- Hayır. İstanbul'da kalacaksın.
- Abi, istersen beni döv, istersen söv. Ama ben geliyorum.

Neticede Cengiz, İzmir'e geldi. Düzce maçından önce soyunma odasında masörümüz Cahit Bey, ayağına masaj yapıyordu. Şöyle eğilip baktım, midem bulandı. Davul gibi şişmiş mosmor bir diz. Soyunma odasından hemen dışarı kaçtığımı hatırlıyorum.

Evet, Gode bu ayakla sahaya çıktı. Takımın yıldızı sayılabilecek bir maç çıkardı, hatta gol attı. Biz de Düzce'yi 4-0 yenerek şampiyonluğa bir adım daha yaklaştık. İşte Gode Cengiz'deki forma aşkı, kulüp sevgisi budur. Gode, primsiz, transfer ücretsiz, çoğu zaman maaşsız çalışıp didinen bir sporcuydu. Yani amatör ruh taşıyan gerçek bir sporcuydu.”

Ekrem Güçsav'ın anlattığıdır :

“1972 yılı... Birinci Lig'den düşmüşüz. İkinci Lig'de çırpınıp duruyoruz. Bir Uşakspor maçı hatırlıyorum. Uşak sahası bileğe kadar çamur içinde. Bam güm! Önüne gelen, topa ve rakibine yapıştırıyor tekme. Erol Baş sakat olduğu için maça çıkmadı. Gode santrah oynuyor.

Maçın ortalarında Gode iki ayağından da ciddi biçimde sakatlandı. Kıvranıp duruyor ama maçı terketmiyor. Eğer maçı bırakırsa hezimete uğrayacağız. Zaten moral olarak yaralıyız, bırakacağım maçı.

Rakip takım sürekli saldırıyor. Ben de sürekli avut atışı yapmak için topu dikiyorum, Gode vuruyor. Ben topu dikmekten yorul-dum, Gode atış yapmaktan yorulmadı. Bir ara “Baba başkası vursun, biraz dinlen” dedim. Bana dönerek, “Sabaha kadar da olsa ben vura-çağım” dedi.

Niçin böyle diyordu biliyor musunuz?... Her vurduğu top, kaleci Adil'in kucağına gidiyordu. Sakat sakat vuruyor ama topu öteki kaleye gönderiyordu. Adil, tekrar bizim kaleye degaj yapmaktan yoruldu vallahi. Gode böylesine fedakar bir Karşıyakalı'ydı.

Gode hem sevilmiş hem de sayılmış ender futbolculardandır. Oyun içinde hiç bir zaman haksız yere rakip oyuncu ile dalaştığını görmedim. Fenerbahçe'den Galatasaray'a, Beşiktaş'tan Eskişehirspor'a kadar tüm futbolcular, ona hürmetle hareket ederlerdi. Bir ke-re olsun bir rakip oyuncunun onu küçümsediğini görmedim.

Aslında Gode'nin Karşıyakalılık ruhu, ona ailesinden yani babası Sabri Amca'dan geçmiştir. 1969 yıllarında bayağı kötü günler geçiriyorduk. Maaş alamıyoruz. İkinci Lig'de boğuşup duruyoruz. Ancak takımın hemen hepsi öz Karşıyakalı çocuklardan oluştuğu için vargücümüzle dayanmaktayız. Hiç unutmam şimdiki Meram Pastanesi'nin olduğu yerde Sabri Kocatoros Amca'nın bir kahvehanesi vardı. Sabri Amca, evinde pişirttiği yemekleri kahvehaneye taşır ve batar katta bize yedirirdi. Böylece iyi gıda almamızı sağlardı. Hiç bir menfaat beklemeden KSK'nin hizmetine koşardı. İşte Gode'nin ruhu böyle bir babadan miras kalmıştır."

Gode Cengiz'in Aramızdan Ayrılışı

Futbolu bıraktıktan sonra KSK'ye menecer olan Cengiz Kocatoros, uzun yıllar bu görevde büyük fedakarlıklar göstererek yeşil-kırmızı renklere hizmet etti. İnsancıl, karıncayı bile incitmeyecek derecede çelebi yapısıyla tüm Karşıyaka'da olduğu kadar Türk spor dünyasında da haklı bir ün kazanan Gode, ne yazık ki 21 Haziran 1985 Cumartesi günü aramızdan ayrılacaktı.

23 Haziran 1985 Pazar günü Yeni Asır Gazetesi'nde Taner Baturlar imzası ile yayınlanan, "Gode Cengiz'i kaybettik" başlıklı yazı acı haberi şöyle veriyordu:

"Bir Gode Cengiz vardı. Yeşil sahalarda koşturduğu, Karşıyaka ve Altınordu formasını giydiği zaman tribünleri coşturan, Karşı-

yaka'ya sembol olan Gode Cengiz... Çevresindekilere takılmadan duramayan ve rakı şişesinden ayrılmayan ünlü golcü... Yeşil-kırmızı takımın 'Gode'si şimdi Ege Üniversitesi'nin morgunda buz gibi bir masada yatıyor. Arkasından ağlayan yüzlerce, binlerce insanı duymadan, Karşıyaka'nın şampiyon olduğunu görmeden.

Evet; adını Türk Futbolu'na altın harflerle yazdıran Gode Cengiz, Şeker Bayramı'nı geçirmek üzere ailesi ile birlikte gittiği Çeşme'den geri dönemedi. Bayramın ikinci gününün sabahı fenalanan Gode, beyin kanaması nedeniyle kaldırıldığı Ege Üniversitesi Hastanesi'nde saat 23.20'de hayata gözlerini kapadı. Gode'nin 15 yıllık eşi Zerrin Hanım ağlayarak eşinin ölümünü anlattı: 'Hala onun öldüğüne inanamıyorum. Sanki yaşıyor. Şimdi kapıdan girecek gibi... Çeşme'de sabah 'başım ağrıyor, ben çok kötüyüm diyerek' uyandı. Yine şaka yapıyor zannettim. Sonra istifra etti. Önce Ankarahlılar Sitesi'nin doktoruna, sonra Çeşme Sağlık Ocağı'na gittik. Burada bir şey yapılamadı. Ambulansı alarak Urla Hastanesi'ne doğru yola çıktık. Hiçbirimizi tanıımıyordu. Yolda ambulans bozulunca, taksile hastaneye varabildik. Ege Üniversitesi'ne götürmemizi söylediler. Hastaneye geldiğimizde beyinde kanama çoktan başlamıştı. 23.20'de onu kaybettik."

Gode Cengiz'in Son Yolculuğu

Gode Cengiz'e 24 Haziran 1985 günü hüzün verici bir cenaze töreni düzenlendi. Tüm Karşıyaka'nın ve İzmir'in katıldığı cenaze töreni Yeni Asır'da Osman Gencer imzasıyla "Gode kalplere gömüldü" başlığı ile şöyle verilmişti:

"İzmirli Gode Cengiz'i Soğukkuyu Mezarlığı'na değil, kalplerine gömdüler. Geçirdiği beyin kanaması yüzünden 42 yaşında hayata gözlerini yuman Cengiz Kocatoros, ebedi yolculuğuna çıkar-ken binlerce kişiyi yasa boğdu. Gözyaşlarının sele dönüştüğü cenaze

töreninde 'Gode'nin yakınları güçlkle teskin edildi. Birçok kişi ise baygınlık geçirdi.

Cengiz Kocatoros için ilk tören kulüp binasında düzenlendi. Cenaze, Karşıyaka'ya geldiğinde yer yerinden oynadı. Kocatoros ailesinin fertleri ve yakınları tabuta sarılıp fenalık geçirince, buradaki tören kısa kesildi. Kulüp Başkanı Tahir Türetken, yaptığı konuşmada, Gode Cengiz'in unutulmayacak bir insan olduğunu vurgulayıp, 'Cengiz'imizi kalplerimize gömüyoruz. Kendisine buradan şampiyonluk sözü veriyoruz" dedi.

Çarşı Camii'nde kılınan cenaze namazından sonra, Gode'nin ebedi yolculuğu başladı. Törene Karşıyaka'dan, İzmir, Ege ve tüm Türkiye'den binlerce kişi katıldı. Eller üzerinde Soğukkuyu Mezarlığı'na kadar taşınan yeşil-kırmızı bayrakla örtülü cenaze, burada toprağa verildi. Mezara bir avuç toprak atabilmek için binlerce kişi sıraya girdi. Ve Cengiz Kocatoros, arkasında gözyaşlarının sel olduğu bir kalabalık bırakarak, kalplere gömüldü."

Gode Cengiz'in yakın arkadaşı gazeteci Tunç Saruhanlı ise Yeni Asır'da yazdığı "Bir Gode daha gelir mi?" başlıklı yazısında şu görüşlere yer verdi:

"Alsancak Stadi'nin Bölge Müdürlüğü tarafındaki kalesine, kornenden atılan topla birlikte girmişti. Öyle bir girişti ki bu, kaleyi koruyan Göztepelili Ali silindir ezmiş döndü. Ali'yi yerden kaldıran ken öpmüş ve hakeme koşmuştu. O'nun bu gülüyle Karşıyaka, Göztepe'yi aşarak ligte kalmayı başarmıştı. Ama Gode, maçta hakeme, soyunma odasında Göztepelilere daha sonra da gazetecilere golün faul olduğunu ısrarla anlatmaya çalışmıştı.

O'nu gencecik yaşında kaybetmenin üzüntüsüne, şimdilerde, onun gibi onurlusunu, onun gibi yardımseverini, onun gibi sayısız meziyetlere sahip olanını bulamamak da ekleniyor.

Gode İzmirliydi... Gode Karşıyakalıydı...

Pek çok kulübün, Göztepe'nin, Altınordu'nun, İzmirspor'un kara gününde, 'karagün dostu' oldu. Onların zaferlerini yine ilk paylaşan oydu.. Mangal gibi yüreğinde, mangal gibi pırlanta vardı. Ah, bir de Karşıyaka'yı tekrar Birinci Lig'de görebilseydi."

Ölümden Sonra Gelen Şampiyonluk

Gode Cengiz'in düşleri ölümünden sonra gerçek olacaktı. Gode, rüyasının gerçek olduğunu belki göremeyecekti, ancak bir başka dünyada da olsa mutlaka hissedecekti.

1985-86 sezonunda KSK, Birinci Lig şampiyonluğuna koşarken, tüm taraftarlar tribünde bir mangal yürekli insanın yanbaşlarında durduğunu, futbolcular sahada bir görünmez ayağın kendilerine yardım ettiğini hiç bir zaman unutmayacaklardı. O görünmez ayak, bir Karşıyaka efsanesine aitti. Gode'ye...

Bir Gün Mutlaka

Karşıyaka şimdi çağın koşullarına uyarak ekonomik açıdan güçlenmek için, Yaşar Holding ile bütünleşti. Bir büyük Karşıyaka sevdalısı Selçuk Yaşar, inanıyoruz ki önümüzdeki sezon Karşıyaka'nın hakkı olan 1. Lig'e taşıyacaktır. Sonra... Sonra da hedef artık Avrupa olacaktır... İşte o günler, yarınlarada yaşanacak o güzel günler Gode Cengiz destanını ölümsüzlüğünü getirecektir.

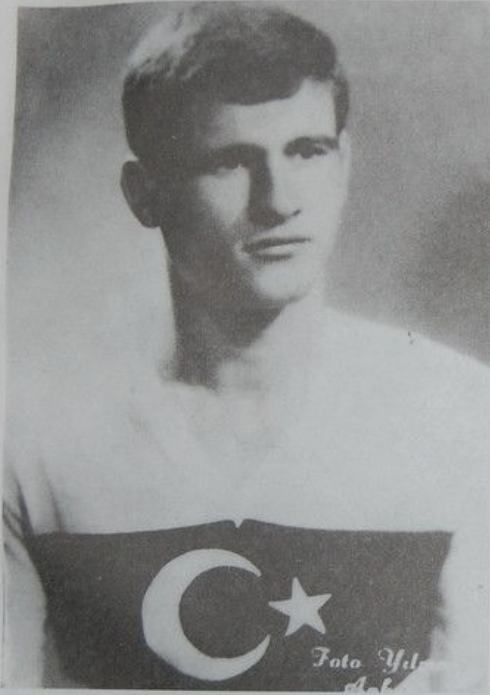
Bir gün mutlaka...

Gode Cengiz Albümü

Cengiz Kocatoros, KSK'nin diğer bir çok yıldızı gibi Karşıyaka Lisesi'nden yetişti. O dönemde güçlü yapısı ve kafa golleriyle sivrilen Cengiz Kocatoros, kısa sürede lise takımının değişmez oyuncusu oldu

Vehbi 2008

KSK Genç Takımı'nda kısa sürede öne çıkan Cengiz Kocatoros, Genç Milli Takımı'nda değerli oyuncular arasında yer aldı.

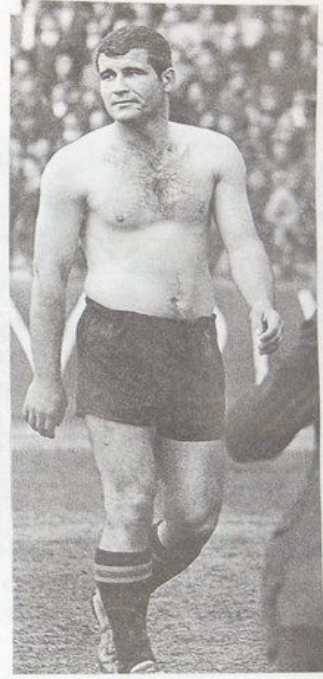

Futbola başladığı ilk günden itibaren alkışlanan oyununun yanı sıra kişiliğiyle de öne çıkan Cengiz Kocatoros, milli formayı taşımanın onurunu da yaşadı.

Vehbi 2008

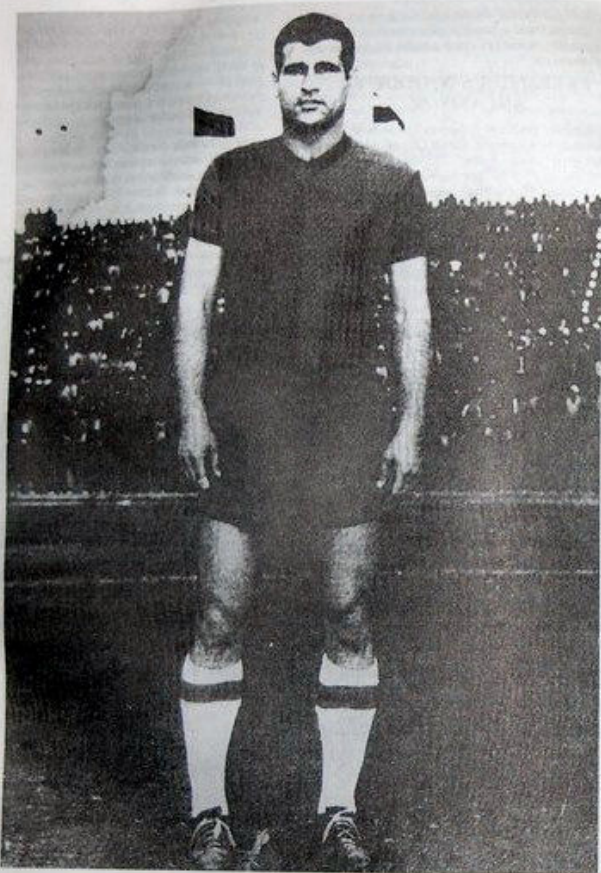

Karşıyaka'da KSK sevdasının bir diğer adı da Gode Cengiz'dir. Futbol sahalarında rakiplerinin korkulu rüyası olan Gode, saha dışında yardımseverliği ve mertliğiyle tüm İzmir takımlarının iyi ve kötü günlerinde hep yanlarındaydı.

Karşıyaka'nın yiğit evladı Gode Cengiz, takımının sahada başı önünde ayrılmaması için gerektiğinde terini kanıyla birlikte aktırmaktan hiç bir zaman çekinmedi.

VOLKAN 2005

Gode Cengiz 27 yıl futbol oynadığı KSK'de yenilgiyi ve yılmılığı hiç bir zaman kabullenmedi. Dönemin en ünlü futbolcularının da saygısını kazanan Gode, oyunculuk dönemi ve sonrasına tek bir leke bile düşürmedi.

Çok genç yaşta katıldığı KSK'de hemen sevilen Gode Cengiz kısa zamanda Karşıyaka'nın sevgilisi olmayı başardı. Resimde genç Gode'nin de bulunduğu 1958'lerin KSK'si toplu halde görülüyor. Soldan sağa (ayaktakiler) : Oğün, Ahmet Tuna, Azmi Argun, Gode Cengiz, Necati, Kemal, (oturanlar) Yılmaz, Bulut, Vural, Muhip.

Fotoğrafta Gode Cengiz'in de aralarında yer aldığı 1970'li yılların unutulmaz KSK'sini bir arada görüyoruz. Soldan sağa (ayaktakiler) ; Erol Baş, Ekrem Güçsav, Gode Cengiz, Ceyhan, Hamdi, Atila, (oturanlar) Burhan, Erdiñ, Tevfik, Günay, B.Uğur.

Gode Cengiz için Karşıyaka sadece futbol takımı demek değildi. Bütün enerjisini Karşıyaka'nın daha güzel günlere ulaşması için harcayan Gode, bu uğurda hiç bir fedakarlıktan çekinmedi.

Futbolu bıraktıktan sonra KSK'ye menejer olarak hizmet veren Gode, bir yandan takımın tüm sorunlarıyla uğraşırken diğer yandan geleceğin futbolcularını hazırladı.

1970'li yıllarda Dmokrat İzmir Gazetesi tarafından Aydın'da düzenlenen Aydınspor konulu söyleşiye Yazı İşleri Müdürü Akın Simav, Teknik direktör ve hocaların hocası Doğan Emültay, Spor Servisi Müdürü Okan Yüksel, Aydın Temsilcisi Fettah Mersin ile birlikte Karşıyaka'nın efsane futbolcusu Cengiz Kocatoros'ta (sol başta) vardı.

Yanda Demokrat İzmir Gazetesinde yayınlanan "Kendi Kaleminden Şöhretler" yazı dizisinin kupürü görülüyor. Her zaman söylediği ve yazdığı gibi Gode Cengiz çiçeklerden en çok güllü severdi. Karşıyaka da onun en sevdiği güldü. Ve bu gülün dikenlerine katlanmasını her zaman bildi.

Gode Cengiz gülü çok sever,

Dikenine de katlanmasını
bilirmiş..

KİŞEHİRSPOR'A ATTIĞI LÜ HIÇ UNUTAMIYOR

Kocatoros, Karşıyaka'nın futbolun gol koridorunda. Görevi daima gol kalelerin filelerini havalandırmasıdır. Sürüp gidecek hücumları tutar. Daima, ama daima gol atar. Atmazsam, hele kölü sonuç alıyorsa bilirim ki çekilir. Bir nokta, benim gülü, kendimi top imna faydalı olarmış. Nedenle mesin yuvarla. Depar atışında, gol ko-

duygudur. Şimdi futbolun dışında yitit tüm ticaret hayatını futbolun sonrasına devan ettirmek emelindeyim. Ay-Yıldızlı formayı 8 kere giydim. Böylece her futbolunun arzularının başta geleni olan millî olmak duygusunu da tattım.

Sahaya sağ ayağımı önce atarak çık mak ve besmele çekmek maçlarda da dur. Nisanlım izlediği maçlarda da gol atacağına inanır ve mutlaka da gol atarım. Nisanlım ve mesin yuvarlak, hayatımın vazgeçilmez unsurlarıdır, zaten. Yeşil-Kırmızı renklerinin sevgisi değil benliğime kanıma bile işlemiştir. Çiçeklerden de gülü çok sever, dikenine katlanmasını bilirim. Yemeklerden ise köfteye bayılırım.

Altıncı İkinci künede İken Eskişehirspor ile oynadığımız maçı hiç unutmam. Bizim için yükselmek veya 2. lige de kalmak bu maça bağlıydı. Ve ben bu maça attığım golle Altıncı İkinci 1. lige yükseltiyordum. Yazın başında söylemişim. Şimdiki formada 9 yazılıdır. Bu da gol atmazsam gerekli olduğunu hatırlatır bize her an. İşte bu duygu beni Altıncı İkinci formasını taşıyan Eskişehirspor ile oynadığımız maça gylesine sardı benliğine ki, sonunda da mesin yuvarlağı ağızla atmak nasip oldu.

Cengiz
Kocatoros

Gode

25

Karşıyaka

14 yaşında K.S.K. panesi

Nisanlı

8 defa (form)

Doktor

Ticaret

Lise tek

Ticaret

A.O. ikinci künede Eskişehirspor ile oynadığımız maç. Bu maça Hüsnü gollerle A.O. I. Lige tefsiri.

Sahaya sağ ayakla çekimle ve

Besmele

Teş, Nisanlı, Xitar

Yeşil-Kırmızı, Gül, Köfte

Metin, Nevzat

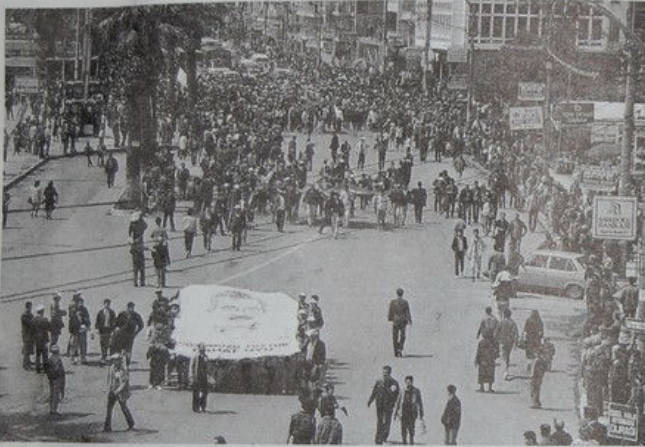
Pelle, Eskişehir

Hentbol

Alican

Gode Cengiz'in 1968 yılında Demokrat İzmir Gazetesi'nde Okan Yüksel tarafından hazırlanan 'Kendi Kaleminden Şöhretler' yazı dizisine kendi el yazısı ile gönderdiği notlar.

Vehbi 2005

Gode Cengiz'in ölümünden önceki dönemdeki en büyük düşüş KSK'yi tekrar 1. Lig'de görmektir. Gode'nin cenaze töreninde KSK Başkanı Tahir Türetken 'şampiyonluk' sözü vermişti. Karşıyaka'nın vefakar taraftarları ölümünden üç yıl sonra gelen şampiyonluğu coşkuyla kutlarken, Gode Cengiz'e "Rahat uyu" diye anlamlı bir mesaj ilettiler.

Yağmur, çamur demeden, iyi ve kötü günde KSK'yi destekleyen taraftarlar, Gode Cengiz'in inancını, desteğini her zaman yanlarında hissettiler. Çünkü Gode, onlara KSK bayrağının koşullar ne olursa olsun sürekli zirvede durması gerektiğini yaşamıyla öğretti.

Vehbi 2005